

امروزه در خیلی از متون تخصصی و محافل داخلی و خارجی مطرح می شود که حقوق بشر پدیده ای جدید و مربوط به پس از رنسانس در غرب است. بیان کنندگان این دیدگاه بعضا آنقدر افراط می کنند که تمامی دستاوردهای بشر در طول قرون مختلف خصوصا آموزه های ادیان الهی را نادیده می گیرند. از این رو رجوع به مبانی ادیان الهی در زمینه حقوق بشر تلاشی است در جهت غبار روبی از مبانی و متونی که علیرغم اهمیت بسیار زیاد غالبا کم یا غیر مستند مطرح می شوند حال آنکه تاثیر آنها در رشد و اندیشه بشر و عملکرد انسانها بسیار قابل توجه بوده و می باشد. برای تدوین بروشورهای مربوط به متون مقدس ادیان الهی (غیر از اسلام) از مراکز دینی و فرهنگی خود اقلیتهای دینی مزبور در ایران کمک گرفته شد که ضمن تشکر از همکاری هموطنان یاد شده، امید است مورد استفاده عموم علاقمندان به مباحث حقوق بشر قرار گیرد:

۱- تاکید بر عدالت خواهی و صلح دوستی و گذشت و بردباری

“خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت زیرا ایشان سیر خواهند شد ... و خوشا به حال صلح کنندگان زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد و خوشا به حال رحم کنندگان زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد.” (متی ۱۰-۶: ۵)

۲- ضرورت حمایت از افراد آسیب پذیر و احترام به حقوق دیگران

“... بر غریبان و یتیمان و بیوه زنان ظلم ننمائید و خون بیگناه را در این مکان نریزید و خدایان غیر را به جهت ضرر خویش پیروی ننمائید...” (ارمیا-آیه ۶: باب ۷)

۳- ضرورت پرهیز از نقض حقوق کارگران و تاکید بر حمایت از مستمندان

“... بر کارگرهای خود ظلم می نمائید، اینک به جهت نزاع و مخاصمه روزه می گیرید و به شرارت لطمه می زنید...” می گوید: “... بندهای شرارت را بگشائید و گره های یوغ را باز کنید و مظلومان را آزاد سازید و هر یوغ را بشکنید و نان خود را به گرسنگان تقسیم نمائید و فقیران رانده شده را به خانه خود بیاورید و چون برهنه را ببینی او را بپوشانی...” خداوند می گوید “... با این اعمال است که حق و عدالت می تواند اجرا شود. اما اگر انسان به خون و انگشتهای انسان به شرارت آلوده باشد و دروغ در میان کلام انسان باشد، هیچ عدالتی برقرار نخواهد شد بلکه او حق خود را از دست خواهد داد...” (اشعیاء آیات ۱-۱۴: باب ۵۸)

۴- تاکید بر حرمت جان آدمی و ترویج نوع دوستی و بردباری

“... شنیده اید که به قبلی ها گفته شده است، قتل مکنید و هر که قتل کند سزاوار حکم شود، اما من به

شما می گویم هر که به برادر خود بی سبب خشم گیرد مستوجب حکم باشد و هر که برادر خود را احق گوید مستوجب قصاص باشد.” (متی ۲۲-۵:۲۱)

۵- تاکید بر شفقت و دوستی بین انسانها

“... تا وقتی که با مدعی خود را در راه هستی با او آشتی نما...” (انجیل به قول متی آیه ۲۵: ۵)

۶- تاکید بر پاداش اخروی نیکوکاری در این جهان

“... آنچه را که در این دنیا ببندید در آسمان بسته خواهد شد و آنچه را که در این دنیا بگشائید در آن دنیا گشوده خواهد شد...”

بعضی ها فرمان چشم در برابر چشم، دندان در برابر دندان را به طور تحت اللفظی درک کرده و همان عمل را برای اجرای عدالت انجام می دهند. اما منظور خداوند از این کلام این بود که “... زیرا که به همان پیمانهای که می پیمائیم برای شما پیموده خواهد شد. (لوقا آیه ۳۸: باب ۶)

اگر ظلم کند به او ظلم خواهد شد و یا به عبارتی دیگر هر که شمشیر کشد به شمشیر بیفتد...” در عهد عتیق تفسیر این کلام “... آنچه برای خود نمی خواهی برای دیگران هم نخواه...” بود. (متی ۵۲: ۲۶)

اما در انجیل فرمانی عظیم تر صادر می شود و آن فرمان محبت می باشد. محبتی که مسیح تعلیم می

دهد، محبتی نیست که فقط نسبت به دوستان و محبان ادا می شود. بلکه حتی به دشمنان و لعن کنندگان و نفرت کنندگان. او محبت عملی خود را بر روی صلیب آشکار نمود. او در حالی که مصلوب می شد کشندگان خود را بر روی صلیب دعا کرده و گفت: “... ای پدر آنها را ببخش زیرا که نمی دانند چه می کنند...” (لوقا ۲۴: ۲۳)

پس اگر او کشندگان خود را می بخشاید، انسان چرا نباید هم نوع خود را ببخشد و یا هم نوع خود را در گناهی که خود انجام می دهد محکوم کند. پولس رسول با پیروی کلام مسیح که می گوید: “... ای ریاکار اول چوب را از چشم خود در بیاور تا بتوانی خار را از چشم برادرت در بیاوری. (متی ۵: ۷)

می گوید “...؛ علیهذا ای آدمی که حکم می کنی، هر که باشی عذری نداری زیرا که به آنچه بر دیگری حکم می کنی، فتوی بر خود می دهی زیرا تو که حکم می کنی همان کارها را به عمل می آوری و می دانم که حکم خدا بر کشندگان چنین اعمالی بر حق است. پس ای آدمی که بر کشندگان چنین اعمال حکم می کنی و خود همان را می کنی، آیا گمان میبری که تو از حکم خدا خواهی رست یا آنکه دوست مهربانی و صبر و علم او را ناچیز می شماری و نمی دانی که مهربانی خدا تو را به توبه می کشد...” (رومیان ۶-۲: ۲)

پس انسان باید طالب عدالت بوده گناهان خود را به پای خداوند ریخته و زندگی خود را براساس حکم محبت، آن طور که مسیح عمل می کند استوار سازد.

۷- ضرورت ترویج محبت و نوع دوستی

مسیح می فرماید: “... به همدیگر محبت کنید، آن طور که من به شما محبت نمودم. این محبت الهی فراتر از آن فرمان پیشین است که می گوید “همسایه خود را چون خود محبت فرما. زیرا که عیسی در این فرمان جدید خود حد محبت را تا بی نهایت گسترش می دهد...” (یوحنا ۳۴: ۱۳)

اگر او می گوید: “... با شر مقاومت نکن...” خود او هنگامی که بر صورت او تپانچه (سیلی) می زنند و به روی او آب دهان می اندازد، برای دفاع از حق روی خود را از زندگانش بر نمی گرداند و تا به آخر نه فقط شاگردان و مریدان را محبت می کند، بلکه حتی سیلی زندگان و ناسزا گویان و مصلوب کشندگان را با خون خود می شوید و محبت الهی را بر آنها آشکار می سازد و به فرمان خود عمل می کند.

۸- تاکید بر گذشت و بردباری

“... هر گاه کسی ترا برای یک میل مجبور سازد، دو میل همراه او برو و هر کس از تو سوال کند بدو ببخش و اگر کسی خواهد با تو دعوی کند و قبای تو را بگیرد، عبای خود را نیز بدو واگذار...” (متی ۴۴-۴۵: ۵)

او آنچه را که بر بالای کوه موعظه گفته بود، در بالای کوه جلجتا با خون خود مهر نمود. لباسش را چهار تکه کردند و به روی ابای او قرعه انداختند و او را نه ۲ میل بلکه صدها میل راه بردند و آنچه را که او بر روی صلیب به ما داد، خود او بود. او خود را به ما داد و هدیه کرد تا عدالت و حق را نمایان کند. (متی ۴۲: ۵)

انسانی که با داشتن چشم طمع به مال همسایه خود، انسانی که با داشتن چشم بد به همسر همسایه خود، انسانی که با داشتن بی عدالتی و غرور ویرانگر، کلام خداوند را که یک بار در باغ عدن (بهشت) و بار دیگر در پای کوه سینا شکسته بود ادعای عدالت نموده و سرور عدالت را بر روی صلیب دید. اما همان او بود که در جسم انسانی اش گناه را کفاره می کرد. او هیچکس را به عوض بدی ای که به او روا داشتند بدی مرسانید. بلکه خود را به عنوان برکت عظیم تقدیم نمود و صلح را در میان انسانها که همدیگر و خدا را دشمن داشتند برقرار نمود.

۹- تاکید بر پرهیز از روحیه انتقام جویی

پولس رسول در رساله خود می گوید: “... ای محبان انتقام خود را مکشید بلکه خشم را مهلت دهید. زیرا مکتوب است «خداوند می گوید که انتقام از آن من است، من جزا خواهم داد» پس اگر دشمن تو گرسنه باشد، او را سیر کن و اگر تشنه است سیرابش نما. زیرا اگر چنین کنی، اخگرهای آتش بر سرش خواهی

حقوق بشر در متون مقدس ادیان الهی

(د) متون مقدس مسیحیت

از سلسله بروشورهای ترویجی آموزشی کمیسیون

حقوق بشر اسلامی ایران

شماره ۹

دفتر مرکزی:

تهران - سیدخندان - ابتدای سهروردی شمالی -

کوچه قرقاول - پلاک ۶

تلفن: ۴-۸۸۵۲۹۷۴۲ (۰۲۱)

فاکس: ۸۸۷۳۸۰۷ (۰۲۱)

پست الکترونیکی: ihrc@ihrc.ir

سایت: www.ihrc.ir

احترام می گذارد و نام خداوند را بی جهت به زبان نمی آورد و نام خداوند و روزهای او را تقدیس می نماید. (لوقا ۲۷: ۱۰ و کتاب خروج باب ۲۰)

باشد که انسان با ماندن در محبت الهی به کلام خداوند عمل کرده و چون خداوند که باران رحمت را بر نیکان و هم بدان می بخشد رحم و عطف را عطا نماید تا صلح و دوستی را در دنیا ببیند.

انباشت. مغلوب بدی مشو بلکه بدی را به نیکوئی مغلوب ساز...." (رومیان باب ۱۲ آیه ۲۱-۱۹)

۱۰- رعایت انصاف در روابط انسانی

عیسی مسیح می گوید: "... چنانکه می خواهید مردم با شما به خوبی عمل کنند، شما نیز به همان طور با ایشان رفتار نمائید..." (لوقا ۳۱: ۶)

آنچه که مسیح تعلیم می دهد، براساس محبت است. محبتی که نتیجه همان نوری است که در جهان تایید یعنی کلمه ازلی خداوند مسیح. یوحنا رسول در رساله خود می نویسد "... حکمی تازه به شما می نویسیم که آن در وی و در شما حق است. زیرا که تاریکی در گذر است و نور حقیقی آن می درخشد کسی که می گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد تا حال در تاریکی است. و کسی که برادر خود را محبت نماید در نور یعنی در او ساکن است..." و در آخر می گوید: "... محبت را به جا آوریم نه در کلام و زبان بلکه در عمل و راستی..." پس با توجه به آیات و سخنان فوق نتیجه می گیریم که رعایت حقوق بشر در گروه والاترین قانون خداوند است. (یوحنا باب ۲)

خدای خود را به تمامی دل و به تمامی وجود و به تمامی ذهن خود محبت نما. همسایه خود را چون نفس خود محبت نما. و اگر انسان این قانون را در دل خود حک کند، دزدی نمی کند، قتل نمی کند، طمع نمی ورزد، زنا نمی کند، به پدر و مادر خود